

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 6 - 12 septembrie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Nașterea Maicii Domnului

marți, 8 septembrie 2020; ora 11.00 Sfânta Liturghie

RUGĂCIUNE

O, Prea Sfântă Fecioară Maria, Împărăteasa cerului și a pământului, care te-ai născut din sfinții tăi părinți Ioachim și Ana, ni nu avem cununi de aur ca să încununăm cinstită fruntea ta și nu putem să-ți înălțăm atâtea biserici și altare după meritul pe care-l ai. Sufletul nostru însă să fie biserică, iar inima altarul, unde să ardă tămâia rugăciunilor noastre.

Roagă pe Fiul tău neîncetat pentru tot neamul nostru creștinesc ca să ne ierte și să ne ajute să putem face și noi voia Sa, pentru ca și noi să fim în partea celor ce se mântuiesc în vecii vecilor. Amin.

Reflecție spirituală

“Dumnezeu este departe? Nu. O astfel de impresie nu este decât incapacitatea noastră de a sesiza prezența Sa pătrunzând toate lucrurile. Dumnezeu este acolo, tandru. El este aproape. El îți atinge dulce inima cu iubirea Sa. El îți spune: Nu te teme. El este aici, păstrat, putem zice, în adâncul sinelui nostru, care este un moment din viața pe care o avem, cu suavitatea discretă a iubirii Sale fără nume, chiar dacă noi nu Îi ieșim în întâmpinare. El este aici, asemenea luminii limpezi care luminează peste tot: nu se vede chipul său, dar este acela care, cu prețul propriului chip, Se dăruiește tuturor lucrurilor. Te crezi singur? Nu, iată că o voce îți spune: “Lasă-te în brațele acestui aproape Total, nu vei cădea în gol. Lasă-ți amarul, vei găsi ceea ce cauți.” (Karl Rahner)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Valer Rusu, Mihai Victor Naom și Ioan Sălăjan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Când istoria începe și se împlinește cu o grădină

Istoria lumii noastre începe cu o grădină, Raiul, pe care Dumnezeu ne-o dă în grijă. Trebuia doar să o stăpânim, să o îngrijim și să știm să ne bucurăm de ea. O pierdem însă din cauza păcatului strămoșesc, devenind nedemni de Dumnezeu și de Rai. Fusesem creați pentru a fi Prinți, însă ne-am vândut moștenirea pentru un ...măr! Domnul însă nu ne abandonează și continuă să arunce semințe de Rai în sufletul nostru. Pe de altă parte, noi ne vindem încontinuu moștenirea: ba pe un blid de linte, ba pe cepele Egiptului, ba pe 30 de arginți...

Profeții Vechiului Testament au vorbit dintotdeauna despre Israel și despre lume în general, ca despre o vie pe care Dumnezeu a sădit-o, a ocrotit-o și a dat-o în grija oamenilor. Episcopul, în timpul Sfintei Liturghii, face referință la aceste profeții atunci când intonează: "Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta!". Lumea este o nouă grădină, o vie prevăzută cu toate cele necesare. Dumnezeu o cercetează încontinuu, chiar și atunci când noi ne dovedim nevrednicia. Sau mai degrabă, mai ales atunci... Parcă am asista la un continuu dans între răutatea noastră și iubirea Creatorului: noi ne vindem moștenirea, El ne dăruiește alta. Noi distrugem via, El ne trimite profeți pentru a ne trezi la realitate. Iar când ne manifestăm ca și Cain furia, ucigând trimișii Domnului, El își trimite Unicul Fiu, maximă expresie a iubirii Sale în fața maximei expresii a urii noastre.

Noi, creștinii, avem toate motivele să fim niște optimiști împătimiți, chiar și atunci când în jurul nostru lucrurile par să o ia razna; un lucru posibil deoarece știm, contemplând Scripturile, rememorând istoria noastră cu Dumnezeu, că Domnul poate transforma și cel mai mare rău într-un bine. Contemplând Crucea Mântuitorului, suntem puși în fața faptelor noastre rele: prin păcatele noastre, și noi am contribuit la Răstignire. Și noi am distrus via, moștenirea și planurile pe care Dumnezeu le avea cu noi. Însă tot prin Cruce, contemplăm de asemenea victoria lui Isus: când totul părea pierdut, când via părea definitiv distrusă și vinul risipit, tocmai atunci Tatăl ceresc a arătat Trupul Mântuitorului ca sămânță a unei noi Vii și a unei noi Împărății, iar Sângele preasfânt ca vin nou, dătător de viață veșnică. Isus Înviat îi apare Mariei din Magdala în grădina din preajma mormântului, iar aceasta îl confundă, sau poate nu, tocmai cu un grădinar...

În enciclica "Laudato si!" adică "Fii lăudat!", papa Francisc ne vorbește despre misiunea pe care o avem față de creație, față de via acestei lumi încredințată nouă și mai ales față de grădina din sufletul nostru. Cele două grădini sunt strâns legate între ele. Învățând să îl lăsăm pe Dumnezeu să lucreze via vieții noastre, vom ști și cum să avem grijă de grădina acestei lumi.

PS Claudiu, Episcopul Curiei